

Nr 72.

Uppläst och godkänd i första kammaren den 17 juli 1914.

» » » i andra kammaren den 17 juli 1914.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 25 § i förordningen angående patent den 16 maj 1884, lag om ändrad lydelse av 4 och 16 §§ i lagen om skydd för varumärken den 5 juli 1884 samt lag om ändrad lydelse av 20 § i lagen om skydd för vissa mönster och modeller den 10 juli 1899.

(Lagutskottets utlåtande nr 11.)

Till Konungen.

Genom en den 29 maj 1914 dagtecknad proposition, nr 96, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

1:o)

»Lag

om ändrad lydelse av 25 § i förordningen angående patent den 16 maj 1884.

Härigenom förordnas, att 25 § i förordningen angående patent den 16 maj 1884 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Med avseende å uppfinning, skyddad i stat, som för här i riket patenterad uppfinning gör motsvarande medgivande, äger Konungen förordna:

Bihang till senare riksdagens protokoll 1914. 14 saml. 24 häft. (Nr 72.)

1) att, om någon här i riket sökt patent å en uppfinning, varå han tidigare sökt skydd i den främmande staten, då må förstberörda ansökning i förhållande till andra ansökningar ävensom med hänsyn till sådant hinder emot patents meddelande, som i 3 § omförmäles, betraktas så, som vore den gjord samtidigt med ansökningen i den främmande staten, för så vitt ansökningen här i riket skett före utgången av viss tid, som kan i förordnandet bestämmas antingen till högst tolv månader från det skyddet söktes i den främmande staten eller till högst tre månader från det vederbörande myndighet där kungjorde, att skyddet meddelats, samt sökanden hos patentmyndigheten här i riket framställt anspråk på sådan företrädesrätt inom tid och på sätt, som av Konungen i förordnandet bestämmes;

2) att, om undersåte i den främmande staten eller någon, som där är bosatt eller äger ett verkligt och icke pro forma drivet industri- eller handelsetablissemang, åtnjuter skydd för uppfinning såväl här i riket som i den främmande staten, uppfinningens utövning i den senare skall, så vitt angår påföljd för underlåtenhet att här utöva uppfinningen, så anses, som hade utövningen ägt rum här i riket.»

2:o)

»Lag

om ändrad lydelse av 4 och 16 §§ i lagen om skydd för varumärken
den 5 juli 1884.

Härigenom förordnas, att 4 och 16 §§ i lagen om skydd för varumärken den 5 juli 1884 skola erhålla följande ändrade lydelse:

4 §.

Varumärke må ej registreras:

1) om det består endast av siffror, bokstäver eller ord, som icke utmärka sig genom så egendomlig form, att märket kan såsom figurmärke anses; dock att registrering ej må vägras, om märket består av ord, som kunna anses såsom en för vissa, i ansökningen enligt 3 § uppgivna varu-

slag särskilt uppfunnen benämning, vilken ej avser att angiva varans ursprung, beskaffenhet, bestämmelse, myckenhet eller pris;

2) om däri obehörigen intagits annat namn eller annan firma än sökandens eller namnet på annans fasta egendom;

3) om däri utan vederbörligt tillstånd intagits offentliga vapen eller stämplor;

4) om det innehåller framställningar, som kunna väcka förargelse;

5) om det är helt och hållet likt varumärke, som redan är för annans räkning registrerat eller behörigen anmält till registrering, eller med dylikt märke företer sådan likhet, att, oaktat skiljaktigheter i vissa delar, märkena i sin helhet lätt kunna förväxlas; dock att registrering ej må vägras, om likheten beror av sådana beteckningar, som avses i 7 §, eller om bägge märkena gälla olika varuslag.

16 §.

Konungen äger efter avtal med främmande stat och under förutsättning av ömsesidighet förordna, att skydd för varumärke enligt denna lag må tillkomma ej mindre den, vilken utom riket driver sådan näring, som omförmäles i 1 §, än även förening, som är bildad utom riket för tillvaratagande av näringsidkares intressen, ändock att föreningen icke driver näring, som nu sagts; skolande i dessa fall gälla samma lags föreskrifter med iakttagande av följande särskilda regler i avseende på varumärke, som registreras:

1) ansökan om registrering skall åtföljas av bevis, att sökanden uppfyllt de villkor, som i den främmande staten fordras för att bereda skydd åt varumärket;

2) den, för vilken registreringen blir gällande, skall hava ett här i riket bosatt ombud, som äger att härstädes å hans vägnar svara i alla saker, vilka angå varumärket; och åligger det honom förty att, då ansökan göres, samt sedermera vid ombyten av ombud uppgiva ombudets namn och vistelseort, vid äventyr, att, i händelse föreskriften därom skulle finnas icke vara iakttagen, domaren må på anmälan i förekommande fall med laga verkan utse sådant ombud;

3) varumärket skyddas icke i vidsträcktare mån eller för längre tid än i den främmande staten.

Med avseende på varumärke, registrerat i stat, som för svenska varumärken gör motsvarande medgivande, äger Konungen dessutom meddela följande bestämmelser:

4) varumärket må, därest det icke strider mot sedlighet eller god ordning, registreras i den form, vari det är gällande i den främmande staten;

5) har någon här i riket sökt registrering av ett varumärke, som han tidigare anmält till registrering i den främmande staten, då må den ansökning i förhållande till andra ansökningar betraktas så, som vore den gjord samtidigt med anmälningen i den främmande staten, för så vitt ansökningen här i riket skett före utgången av viss tid, som kan i förordnandet bestämmas antingen till högst fyra månader från anmälningen i den främmande staten eller till högst tre månader från det vederbörande myndighet där kungjorde, att registreringen beviljats, samt sökanden hos registreringsmyndigheten hör i riket framställt anspråk på sådan företrädesrätt inom tid och på sätt, som av Konungen i förordnandet bestämmes;

6) vägras registrering på grund av 4 § 5 mom. och styrker sökanden efter stämning å den, som innehar rättigheten att begagna det förut anmälda eller registrerade märket, att detta märke ursprungligen är ett av sökanden brukat märke, som annan tillägnat sig, må domstolen förklara sökanden berättigad att erhålla registrering med uteslutande rätt till märkets begagnande för det slag av varor, för vilket han brukade märket vid den tid, då det ömsesidiga skyddet inträdde. Talan härom må ej väckas senare än sex månader från nämnda tid;

7) varumärke, som i den främmande staten blivit, innan det ömsesidiga skyddet inträdde, behörigen registrerat och som endast eller huvudsakligen består av siffror, bokstäver eller ord, som enligt 4 § icke kunna ensamma för sig såsom varumärke registreras, skall, när det skyddas i den främmande staten, här i riket, efter registrering, njuta det särskilda skydd, att andra ej må använda samma siffror, bokstäver eller ord såsom varumärke för samma slags varor, med mindre de begagnat dem, innan det ömsesidiga skyddet inträdde. Ej må dock sådana varumärkens registrering, med undantag för järnstämplor och skeppningsmärken å trävaror, medföra hinder för någon att såsom varumärke begagna begynnelsebokstäverna till sitt namn eller sin firma.»

samt 3:o)

»Lag

om ändrad lydelse av 20 § i lagen om skydd för vissa mönster och modeller
den 10 juli 1899.

Härigenom förordnas, att 20 § i lagen om skydd för vissa mönster och modeller den 10 juli 1899 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Med avseende å mönster, skyddat i stat, som för här i riket registrerat mönster gör motsvarande medgivande, äger Konungen förordna, att, om någon här i riket sökt registrering av ett mönster, varå han tidigare sökt skydd i den främmande staten, då må förstberörda ansökning i förhållande till andra ansökningar ävensom med hänsyn till sådant hinder mot registrering, som i 3 § omförmäles, betraktas så, som vore den gjord samtidigt med ansökningen i den främmande staten, för så vitt ansökningen här i riket skett före utgången av viss tid, som kan i förordnandet bestämmas antingen till högst fyra månader från det skyddet söktes i den främmande staten eller till högst tre månader från det vederbörande myndighet där kungjorde, att skyddet meddelats, samt sökanden hos registreringsmyndigheten här i riket framställt anspråk på sådan företrädesrätt inom tid och på sätt, som av Konungen i förordnandet bestämmes».

Riksdagen får härmed tillkännagiva, att Eders Kungl. Maj:ts förvarande proposition blivit av riksdagen bifallen.

Stockholm den 17 juli 1914.

Med undersätlig vördnad.
